

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 481/2023
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Данијела Дашић, адвокат из ..., против туженог Пекарско трговинског друштва „Центропак“ ДОО Александрово, Меровина, чији је пуномоћник у поступку по ревизији Бојана Ратковић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3641/22 од 23.09.2022. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3641/22 од 23.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3641/22 од 23.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2096/20 од 24.12.2021. године, исправљена решењима истог суда П1 2096/20 од 28.04.2022. године и П1 2096/20 од 30.06.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати: за претрпљени страх износ од 60.000,00 динара и за претрпљене физичке болове износ од 80.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана дана пресуђења до исплате, док је већи део тужбеног захтева одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 295.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3641/22 од 23.09.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда, са исправкама, у усвајајућем делу става првог изреке и у том делу жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке (због очигледне омашке у писању написано ставом трећим изреке), тако што је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 276.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима

поступка до коначне исплате, док је преко наведеног износа до износа од 295.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате захтев за накнаду трошкова одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања питања од општег интереса и новог тумачења права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Тужбеним захтевом је тражена накнада нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх због повреде коју је тужила задобила радом код туженог дана 25.06.2013. године. Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била радно ангажована код туженог на обављању различитих послова (без закључења уговора о раду), при чему није добила адекватну заштитну опрему – обућу, већ је рад обављала у својој обући – папучама. До повреде је дошло приликом чишћења просторије миксераја и слагања џакчића са репроматеријалом тежине око 25 кг на дрвене палете када је тужила ногом стала на једну од палета (коју је претходно померила ради чишћења плочица испод ње), којом приликом јој је нога пропала и стопало се заглавило између дасака палете, о чему је сачињен записник инспекције рада. Медицинским вештачењем утврђене су повреде које је тужила задобила, као и интезитет и дужина трајања физичких болова и страха. Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су нашли да постоји обавеза туженог да тужили накнади причињену штету у досуђеним износима применом одредаба чланова 154. став 2., 173. и 174. Закона о облигационим односима (ЗОО), сматрајући да је до повреде тужиле на раду дошло у руковању са опасном ствари (дрвене палете на које се стављају џакови тежине око 25 кг) и члана 164. Закона о раду.

По оцени Врховног суда, имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене правила из чланова 154. став

2., 173. и 174. Закона о облигационим односима (ЗОО) и члана 164. Закона о раду, већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставовима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда када је реч о одговорности послодавца у случају повреде запосленог на пословима код послодавца који се обављају са опасном ствари или у вези са опасном делатношћу, при чему се уз ревизију не прилаже одлуке којима би се указивало да је у истој чињеничној и правној ситуацији другачије примењено материјално право. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом се оспорава и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 15.08.2013. године, а вредност побијаног дела (по преиначеној тужби од 14.07.2016. године) је 140.000,00 динара.

Имајући у виду да ово није парница из радног спора у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, код којим је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање и престанак радног односа, а да је побијана вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Приликом доношења одлуке Врховни суд је имао и виду да очигледну погрешку у писању у ставу другом изреке другостепене пресуде, где је наведено да је преиначена одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке (уместо у ставу другом

изреке како то треба правилно да стоји) суд може да отклони доношењем решења о исправци на основу члана 362. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић